

## Vana vokk

Siis kui ao valgus kaob ja päev rauged,  
Valge tuhk katab kaminas söed.  
Uni kõigil on valanud lauged,  
Vana ema veel ketrab kesk ööl.

Siis mulle tema voki ratta vurin  
Kaugest lapse põlvest kujutlusi loob,  
Seda, mis katnud aegade vari,  
Mulle hetkeks ta tagasi toob.

Vana vokk, on sul veel meeles  
Need jutud kamina ees,  
Kui vana memm rääkis ja muinas loos  
läks täide iga mu soov.  
Ja nüüdki kui päikene loojub,  
Ma tunnen su juttude soojust

Ja ma kuulen, kuis vuriseb ratas  
Vanal vokil seal kamina ees.  
Ning ma hõljun kui endises ajas  
Kauge hämara unelma sees.

Ja mulle meenub siis mu isa kodu,  
Minu lapse põlv ja hella emake.  
Armas vokk, too veel kord väiksel viivul,  
Mulle taas noorus aeg tagasi. Vana vokk, on ...


# Vana vokk

**B<sup>b</sup>** **F**




1. Siis kui ao - val - gus kaob ja päev rau - geb, val - ge  
2. Ja ma kuu - len, kuis vu - ri - seb ra - tas va - nal

**B<sup>b</sup>**




tuhk ka - tab ka - mi - nas söed. U - ni  
vo - kil seal ka - mi - na ees. Ning ma

**B<sup>b</sup>**



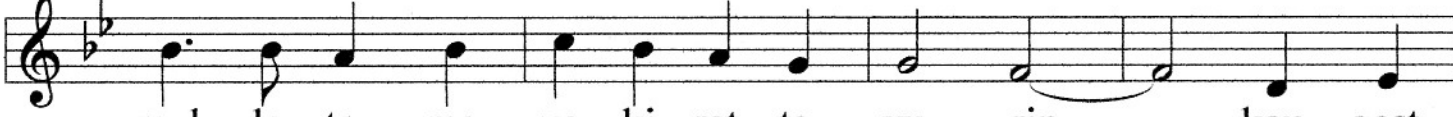
kõi - gil on va - la - nud lau - ged, va - na -  
hõl - jun kui en - di - ses a - jas kau - ge

**F** **B<sup>b</sup>** **Fine**




e - ma veel ket - rab kesk - ööl. Siis  
hä - ma - ra u - nel - ma sees. Ja

**E<sup>b</sup>** **B<sup>b</sup>**



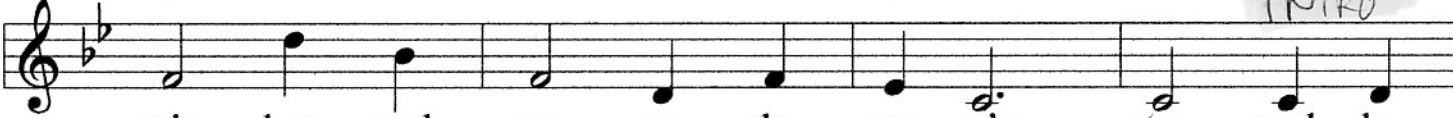
mul - le te - ma vo - ki - rat - ta vu - rin kau - gest  
mul - le mee - nub siis mu i - sa - ko - du, mi - nu

**C** **F**



lap - se - põl - vest ku - jut - lu - si loob. Se - da,  
lap - se - põlv ja hel - la e - ma - ke. Ar - mas

**B<sup>b</sup>** **F** **INTRO**



mis kat - nud ae - ga - de va - ri, mul - le  
vokk, too veel kord väik - sel vii - vul, mul - le

